

Ústav Dálného východu

Posudek vedoucího bakalářské práce

student: Michaela Brožová

obor: koreanistika

název práce: Problematika svobodných matek v Korejské republice

vedoucí práce: Tomáš Horák, Ph.D.

Práce M. Brožové se věnuje poněkud opomíjenému tématu postavení svobodných matek v korejské společnosti. Zpracování této tematiky je vhodné a žádoucí už jen z toho důvodu, že postoj ke slabým a zranitelným členům společnosti a systémová péče o ně je jedním ze spolehlivých indikátorů vyspělosti a civilizovanosti dané společnosti. Závěry práce by tak mohly do jisté míry naznačit, zda a nakolik se Korejské republice podařilo kýžený přerod z rozvojové země nejen v ekonomicky vyspělý stát, ale také ve stát, který poskytuje a zaručuje důstojné podmínky pro život pokud možno všem svým občanům.

Cíle práce jsou formulovány poněkud stručně; jako konkrétní cíl je vytyčena analýza životní situace a společenského postavení nevdaných matek v Korejské republice s důrazem na situaci v 21. století. Téma však autorka uchopuje v mnohem větší šíři. První třetina práce se věnuje otázce obecného postavení ženy v rodině a společnosti, vlivům konfucianismu a státní správy, tradičnímu modelu rodiny a jeho změnám atd. Zasazení do širšího kontextu je sice ospravedlnitelné, je přitom ovšem vždy třeba uvést, jak sledovaný problém s tímto kontextem souvisí. Vzhledem k tomu, že převážně pouze shrnuje informace ze sekundárních, anglicky psaných zdrojů, bylo by možno tuto úvodní, s tématem přímo nesouvisející část výrazně zkrátit s odkazem na citovanou literaturu. Určité tematické rozostření se bohužel objevuje i v dalších částech práce, kdy se například poměrně široce věnuje problému mezinárodních a vnitrostátních adopcí, politice péče o matku a dítě, nebo systému státní sociální podpory, a ztrácí přitom ze zřetel samotné svobodné matky (např. v kapitole o mateřské a rodičovské dovolené není o svobodných matkách prakticky žádná zmínka). Naopak pasáže zásadně související s tématem jsou místy až příliš strohé a stručné, viz třeba podkapitulu 5.2.2 v kapitole věnované podpoře svobodných matek ze strany nevládních organizací.

S informacemi autorka pracuje vhodně a pracuje s dostatečným objemem použité literatury a zdrojů. Ne vždy ovšem správně cituje a některé odkazy jsou jen obtížně dohledatelné, pokud vůbec. Na str. 13 např. cituje zastánce tradičních rodinných vztahů a v uvozovkách uvádí doslovný argument, aniž by byl uvedený zdroj. Na str. 65 se zase dozvídáme, že byl OSN předložen jakýsi dokument, ovšem v poznámce je uvedenou pouze, co znamená zkratka OSN, ale odkaz na dotčený dokument nenajdeme. Místy chybí i odkazy na zdroje statistických údajů. Zásadnějším problémem je nedostatečné citování v klíčových pasážích věnovaných systémovým otázkám vztahu státu ke svobodným matkám. Je uváděna celá řada zákonných ustanovení a norem, ovšem pouze část z nich v původní, tj. korejské

Ústav Dálného východu

podobě, a s citací paragrafovaného znění se prakticky nesetkáme. To lze vnímat jako poměrně velký nedostatek za situace, kdy je kompletní sbírka zákonů dostupná on-line. Zřejmě je to dáno tím, že autorka se ve velké míře spoléhala na odkazy v sekundární, anglicky psané literatuře, což se mj. projevuje i na nepřesných překladech názvů institucí, u nichž vychází z anglických, nikoliv původních korejských názvů. Neumělé překlady se týkají i obecnější terminologie, ať už jde vzkvétající „ekonomii“ místo ekonomiky, „benefity“ místo sociálních dávek, „zákon o základní bezpečnosti života“ (zákon o zajištění/zabezpečení základních životních potřeb), či spojení typu „promotování blahobytu cílové skupiny osob“. Práci by také prospělo jasnější rozlišování mezi svobodnými, neprovdanými matkami a rozvedenými, či ovdovělými samoživitelkami, které čelí vlastním specifickým problémům, např. v rozvodovém, či dědickém řízení. Zřejmých faktických chyb v práci není mnoho, na některých místech nesedí přepočty korejských wonů na koruny (str. 37), jinde procentní podíly dávají v součtu více než sto a to ještě bez započtení některých položek (str. 59), korejský zákon údajně připouští potrat v prvních 24 měsících těhotenství (str. 45) atd. Celkově je jazyková a formální úroveň uspokojivá.

Závěry práce z větší části jen opakuji základní východiska z úvodních kapitol a vlastnímu tématu se příliš nevěnují. Je tedy ponecháno na čtenáři, co si z práce odnese. Byť nejsou závěry v poslední kapitole explicitně formulovány, je možné si základní obrázek ohledně zadané problematiky učinit na základě údajů a informací, které se objevují ve vlastním textu práce. Proto také doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.